

Statsminister Lars Løkke Rasmussens tale ved Folketingets åbning den 6. oktober 2015

DET TALTE ORD GÆLDER

Danmark er et dejligt land. Et af de bedste i verden. Det kan vi danskere hurtigt blive enige om.

Gennem generationer har vi skabt en helt særlig plet på kloden. Med frihed. Velstand. Harmoni.

Vi er stolte af, hvem vi er. Det har vi grund til.

Men vi skal også være ærlige om, at vi ikke har løst alle problemer.

Der er ting, vi kan gøre bedre. Der er ting, vi skal gøre bedre. Selv i et af verdens bedste lande.

Vi har bygget vores samfund på ligeværd. På tillid til hinanden. På respekt for den enkelte.

Det er det, der gør Danmark til Danmark. Til et samfund, der hænger sammen. Til det land, vi holder af.

Men når væksten koncentrerer sig i de større byer. Så kan Danmark blive delt i to.

Så risikerer vi et Danmark, der ikke hænger sammen geografisk.

Når børn vokser op i parallelsamfund, hvor ligeværd og frihed bliver tilsidesat.

Så risikerer vi et Danmark, der ikke hænger sammen værdimæssigt.

Når gevinsten ved at arbejde er for lille, og for mange bliver forsørget af det offentlige.

Så risikerer vi et Danmark, der ikke hænger sammen økonomisk.

Og når der ikke skabes nok private arbejdspladser, så hænger økonomien heller ikke sammen. For pengene til velfærd kan kun komme ét sted fra:

Vores virksomheder.

Danmark er et lille land i en stor verden. Vi er afhængige af det, der sker uden for vores grænser. Men vi skal selv bestemme, hvad vi er for et land.

Jeg ønsker et Danmark, der hænger sammen. Geografisk. Værdimæssigt. Økonomisk. Og menneskeligt.

* * *

Danmark og Europa står i en ekstraordinær situation.

Vores grænser er under et dobbelt pres

Dels fra migranter, som søger væk fra fattigdom.

Dels fra mennesker på flugt fra krig og ødelæggelse.

Ofte under vilkår, der er så barske, at vi dårligt kan rumme dem.

Familier i synkefærdige både. Mennesker stuvet sammen i lastbiler. Børn og voksne prisgivet kyniske menneskesmulere.

Det er dybt ulykkeligt.

Danmark har et ansvar for at hjælpe mennesker på flugt.

Men vi har også et ansvar for, at vores land hænger sammen.

Vi må tale åbent om, at der er forskel på at være flygtning og økonomisk migrant. Vi kan aldrig magte en folkevandring, der er båret af ønsket om et bedre liv. Hvor forståeligt det ønske end er.

Vi må holde hjertet varmt og hovedet koldt.

Der er ingen nemme løsninger. Men jeg mener, at vi har realistiske muligheder, hvis vi ser verden, som den er.

For det første er det klart, at Europa skal få styr på tilstrømningen. Det nytter ikke at lade Europas grænser stå åbne og kun tale om at fordele de mennesker, der kommer ind.

Vi må tage fat om problemets rod. Og Danmark gør vores del.

Regeringen afsætter 750 millioner kroner til blandt andet bistand i nærområder. Når vi hjælper i flygtningelejre tæt på hjemlandet. Så kan vi hjælpe flere. Og færre bliver drevet ud på en farefuld rejse mod Europa.

For det andet skal EU ikke bestemme, hvor mange asylansøgere Danmark tager imod.

Vi står og vil fortsat stå uden for EU's fælles asyl- og udlændingepolitik. Også efter folkeafstemningen den 3. december.

For det tredje fører regeringen en stram udlændingepolitik.

Vi har allerede indført en ny integrationsydelse. Den gør det mindre attraktivt at komme til Danmark. Vi vil stramme kravene til familiesammenføring. Og skærpe reglerne for at få permanent ophold.

Alt det gør vi, fordi vi synes, det er rimeligt. Og fordi de vilkår, der er i Danmark, har betydning for, hvor mange der søger asyl. Den erkendelse er efterhånden ved at brede sig.

Og jeg er overbevist om, at antallet har betydning for, om integrationen kan lykkes. Det synspunkt deler jeg også med stadig flere.

For det fjerde skal vi være ærlige om, at de nye flygtninge udfordrer integrationen.

Uanset om man mener, der kommer for mange eller for få flygtninge til landet – regeringen mener, at der kommer for mange – så er der flygtninge i Danmark. Og der kommer flygtninge til Danmark.

Hidtil er integrationen slået fejl.

Efter et år i Danmark er kun én ud af ti flygtninge i arbejde eller uddannelse. Det er nedslående.

Efter fire år er det kun en tredjedel. Det er trist.

Og af alle indvandrere fra ikke-vestlige lande er ikke engang halvdelen i arbejde. Selvom mange har været her i 10, 20 eller 30 år. Det er dybt bekymrende.

Det skal vi gøre bedre. Meget bedre.

Jeg glæder mig over alle de gode viljer, der er sat fri de seneste uger. I virksomhederne. I foreningslivet. Hos de tusindvis af danskere, der har meldt sig som frivillige.

Nu skal vi gribe de gode viljer. Vi skal ud over flotte ord, varme følelser og de mange likes på Facebook. Vi skal forpligte hinanden til handling. Også længere frem.

Omkring årsskiftet vil regeringen fremlægge et nyt integrationsprogram. Målet er, at flygtninge, der har fået asyl, skal ud på en virksomhed så hurtigt som muligt. Og at de skal lære dansk samtidig. Vi skal skære ned på papirarbejdet og bruge kræfterne på at få integrationen til at virke.

Danmark skal hænge sammen økonomisk, socialt og kulturelt.

* * *

Det store pres på Europas grænser har rod i komplicerede konflikter og ringe levevilkår. Verden er rykket tættere på. Og Danmark skal fortsat engagere os dér, hvor vi kan gøre størst forskel.

Vi er heldigvis ikke alene. Vi samarbejder med andre lande. Vi er en del af EU's indsats.

Derfor behøver vi heller ikke at være alle vegne. Vi skal fokusere vores udviklingsbistand, hvor det tjener vores interesser. Hvor vi fremmer de værdier, vi tror på. Og hvor vi bekæmper årsager til fattigdom og migration.

Både EU og Danmark skal stille krav om, at de lande, som migranterne kommer fra, tager deres egne statsborgere retur, når ikke de kan få lovligt ophold her.

Danmark deltager i den internationale indsats mod terrorbevægelsen ISIL i Irak. Vi ser ikke passivt til, når ISIL brutalt forgriber sig på lokalbefolkningen og fører terrorkrig mod os.

De danske piloter, mekanikere og det øvrige personale har løst deres opgave fremragende. Nu får de en tiltrængt pause herhjemme.

Men når vi sender flyene ud igen, er regeringen åben for at se på et bredere mandat for den danske indsats. Jeg håber, at Folketinget er parat til at bakke op. Så vi kan være med dér, hvor vi gør størst nytte. Også med vores kampfly.

Terror er et onde, vi skal blive ved med at bekæmpe. Målet er fred og fremgang. Så familier ikke bliver tvunget på flugt. Men kan leve i deres eget land.

Jeg er stolt af Danmark. Et land, der tager ansvar i verden. Hjælper mennesker i nød. Og værner om de værdier, der binder os sammen.

* * *

Min regering har fået den opgave og dermed det ansvar at lede Danmark. Og enhver regering får ansvaret for at lede landet derfra, hvor det står.

Derfor har vi lavet et kasseeftersyn af den offentlige økonomi. Og resultatet er klart. Før valget blev der tegnet ét billede. Nu er billedet desværre et andet. Der er færre penge, end vi håbede og troede. Der er færre penge til ny politik.

Økonomien var kørt til budgetlovens yderste grænse. Kasseeftersynet viste, at man var kommet for langt ud.

Der bør være en sikkerhedsmargin. Det var der ikke før. Det er der nu.

Som ny regering er det vores opgave at få Danmark på sikker kurs igen.

Det betyder, at vi har 5 milliarder kroner mindre til næste år. Vi skal prioritere skarpt. Det er helt nødvendigt.

Regeringen har valgt at bruge færre penge på udviklingsbistand – men stadig leve op til FN's målsætning. At bruge færre penge på forskning – men stadig leve op til EU's målsætning. At effektivisere uddannelserne – men stadig ligge i top blandt de lande, der investerer mest i uddannelse.

Hvorfor gør vi det?

Fordi vi vil indfri de løfter, vi gik til valg på.

Flere penge til sundhed. Et stærkt politi. Muligheder for vækst i hele Danmark. En BoligJobordning.

Det lovede vi før valget. Det gennemfører vi efter valget.

Pengene skal stemme. Danmark skal hænge sammen økonomisk.

* * *

Dansk økonomi er stille og roligt på vej frem efter krisen.

Men det går ikke lige godt alle steder i landet. Fremgangen har bedst fat i Hovedstaden og store dele af Østjylland.

Før flyttede de unge fra København, når de stiftede familie. Nu bliver mange boende.

I Trekantsområdet og Århus er der job at få. I mindre byer lukker virksomheden.

Familier flytter. Butikker lukker ned.

Jeg synes, det er trist, hvis Danmark bliver delt op i udvikling og afvikling.

Ikke alene trist for de dele af landet, hvor fremgangen er svær at få øje på. Men trist for hele Danmark. Jeg er overbevist om, at vi har brug for hinanden.

Vi hverken kan eller skal bremse de steder, hvor det går fremad. Men vi skal og kan give hele Danmark muligheder for også at udvikle sig.

Det er ikke enkelt. Virkeligheden er kompliceret.

Vi skal gøre mange forskellige ting.

Statslige arbejdspladser. Vi har besluttet at gennemføre den største samlede udflytning nogensinde.

Vi flytter omkring 3.900 statslige arbejdspladser.

Det handler om rimelighed. Staten tjener hele landet. Derfor skal staten være til stede i hele landet.

Og det handler om at skabe aktivitet dér, hvor der er brug for det. I alt 38 byer får nye statslige arbejdspladser.

Og mon ikke synet på regeringens beslutning afhænger af, hvor man ser den fra?

Jeg er fuldt ud opmærksom på, at det kan give problemer, når vi flytter tusindvis af job.

Det berører mange medarbejdere og deres familier. Og der venter et praktisk arbejde. At etablere arbejdspladserne nye steder. At sikre normal drift.

Men jeg er også fuldt opmærksom på, at udflytningen betyder meget for de steder, som får nye arbejdspladser.

I torsdags fik jeg en mail fra Brigitte fra Næstved. Hun skriver: ”Af hjertet tak!!!! Det betyder uendeligt meget for vores by.”

Det er Udlændingestyrelsen, der flytter til Næstved med 375 job.

For mig er det en bunden opgave at få fordelt de statslige arbejdspladser mere ligeligt ud over landet.

Private arbejdspladser. Regeringen vil også forbedre de private virksomheders vilkår for at skabe job og vækst i hele Danmark.

Vi lever af at producere. Lever service. Vi står stærkt inden for blandt andet medicinalindustri. Og den grønne sektor. Vi er energieffektive. Opfindsomme. Og kreative. De styrker skal vi bygge videre på. Med realismen i behold.

Vi skal ikke stille skrappe krav til vores egne virksomheder, end tyskerne eller svenskerne stiller til deres. Derfor gør vi op med overimplementering af EU-regler.

Vi tager hul på at forbedre vilkårene for generationsskifte. Vi vil fjerne reklameafgiften. Vi vil fjerne NOx-afgiften.

Vi vil gøre hverdagen lettere for virksomhederne. Derfor må erhvervsrettet lovgivning som hovedregel kun træde i kraft to gange om året – den 1. januar og den 1. juli.

Og vi vil gøre noget særligt for de mange virksomheder, der beskæftiger sig med fødevarer.

Danmarks landbrug, mejerier, slagterier – hele den danske fødevarersektor – producerer nogle af verdens sikreste fødevarer. De er førende på eksportmarkederne. De skaber titusindvis af arbejdspladser over hele landet.

Danmark har brug for en endnu stærkere fødevarersektor.

Det kan ikke være rigtigt, at dansk landbrug skal have lavere udbytte eller ringere kvalitet i kornet end vores naboer, fordi der ikke må gødes tilstrækkeligt.

Dansk landbrug skal være et konkurrencedygtigt erhverv.

Det bliver sigtelinjen i den landbrugs- og fødevarerpakke, som vi vil offentliggøre inden jul.

En friere planlov. Det er også en vigtig del af regeringens strategi for vækst i hele Danmark.

I dag er der mange eksempler på, at planloven står i vejen for udvikling.

Flere byer kan ikke udvide, fordi de ligger, hvor de ligger. Ved kysten. Det gør rigtig mange danske byer.

Forladte bygninger står tomme. De skal have nyt liv. Også når de er placeret i landzone.

Og det er da ulogisk, at loven spænder ben for mennesker, der gerne vil bo i en landsby. Når nu affolkning af landsbyerne er et bredt anerkendt problem.

I Mariagerfjord Kommune ønskede nogle borgere for to år siden at købe grunde og bygge nyt i udkanten af landsbyen Rold.

Det er ikke muligt efter de gældende regler. For der er tale om ”byudvikling i det åbne land.” Og det betragtes som ”i strid med statslige interesser.”

Som jeg ser det, er det loven, der er i strid med borgernes, landsbyens, kommunens og Danmarks interesser.

Vi vil give kommunerne mere frihed.

Det er et stort ønske i mange kommuner.

Samtidig skal det være slut med uforståelige regler. Haveejere langs kysten skal da ikke spørge om lov til at sætte et højbed eller et gyngestativ op. Og hvorfor er der nogen, der ikke må bygge et skur til en havkajak?

Jeg har det princip, at love skal være til at forstå. Alt andet er manglende respekt for borgerne.

Regeringen fremlægger om kort tid et forslag til en friere og rimeligere planlov. Så kommuner, virksomheder og borgere får bedre mulighed for at skabe den udvikling og vækst, som er så tiltrængt uden for de store byer.

Jeg ønsker et Danmark, hvor vi selv vælger, hvordan vi vil leve vores liv. Mange mennesker er glade for at bo med højt til himlen, frisk luft i lungerne og et tæt naboskab. Det skal vi give friheden til.

Jeg vil et Danmark, der hænger sammen geografisk.

* * *

Uden arbejdspladser. Ingen velstand.

Uden velstand. Ingen velfærd.

Uden velfærd hænger Danmark ikke sammen socialt.

Vi har et fællesskab, der hjælper dem, der har brug for det. Og en af grundpillerne i vores velfærdsamfund er retten til fri og lige sundhed.

Vi har et godt sundhedsvæsen. Men vi skal gøre det endnu bedre.

Når man ser på et Danmarkskort, så er chancerne for god og hurtig behandling større i nogle dele af landet end i andre. De forskelle skal vi til livs.

Alle Danmarks fem regioner må vise, at de kan levere høj kvalitet til borgerne. Den behandling, du får, skal ikke afhænge af, hvor i landet du bor.

Og den skal heller ikke afhænge af din pengepung.

Hvis du er syg, er det afgørende, at du hurtigt får at vide, hvad du fejler. Så du kan blive behandlet. Og forhåbentligt blive rask igen. Det skal være en ret for alle – uanset indtægt.

I dag har danskerne en udredningsret på 30 dage. Men i praksis holder den langt fra for alle patienter.

Hvad gør man så? Jo, hvis man har råd, kan man søge hjælp på et privathospital.

Hvis man har råd. Den ulighed i sundheden vil jeg ikke acceptere. Vi skal ikke have et A-hold og et B-hold.

Derfor vil vi give alle danskere, uanset om de lider af en fysisk eller en psykisk sygdom, den ret, at hvis det offentlige ikke kan udrede inden for 30 dage efter henvisning til sygehus, så kan du gå et andet sted hen – uden at dankortet skal frem.

Og når du har fået at vide, hvad du fejler og skal behandles, så bruger vi samme princip: Hvis ventetiden på de offentlige sygehuse er mere end 30 dage, så giver vi ret til privat behandling.

Det vigtige er mennesket. Ikke systemet. Det vigtige er den kvalitet, vi får. Ikke hvor lægen er ansat.

En god og tryk sundhed har særlig betydning for én gruppe af borgere: De ældre.

I sidste måned talte jeg med Olaf Sørensen på 83 år. Han blev hofteopereret i maj og lå på intensiv i 40 dage på grund af komplikationer. Det svækker et menneske.

Men da jeg mødte Olaf, var han ved godt mod. På kun otte dage havde han lært at rejse sig fra kørestolen og gå uden at holde i gelænderet.

Olaf og jeg mødtes på Aalborg Rehabiliteringscenter. Her gør personalet en kæmpe indsats for at hjælpe mennesker til at hjælpe sig selv.

Og ifølge Aalborg Kommune er rehabilitering ikke kun godt for den enkelte. Det er også en god forretning. Borgeren har brug for langt mindre hjælp fra kommunen, når han eller hun er hjemme igen.

Det eksempel skal vi tage med os, når vi skal løse problemerne på de medicinske afdelinger. Unødvendige indlæggelser. For mange genindlæggelser. Patienter, der ikke kommer hjem, selvom de er færdigbehandlede.

Ældre mennesker, der må ligge på en hospitalsgang. Det er uværdigt.

Det ønsker ingen af os for vores forældre eller bedsteforældre.

Regeringen vil nedbringe antallet af unødvendige indlæggelser af ældre medicinske patienter.

Vi vil give flere penge til kvalitet og forebyggelse i almen praksis og kommuner. Så færre bliver indlagt.

Det kommer oveni den milliard kroner ekstra til sundhed, som vi allerede har aftalt med regionerne. Penge, som skal gå til stigende udgifter til sygehusmedicin. Nye behandlingsformer. Og flere ældre og kroniske patienter.

Vi giver et massivt løft til sundhed og ældre allerede til næste år. For at være helt præcis et løft på 2,4 milliarder kroner.

Det er, hvad vi lovede før valget.

* * *

Danmark er et trygt land. Og der er én gruppe mennesker, som har særlig betydning for vores tryghed.

Jeg bliver varm om hjertet, når danske betjente beroliger rådvilde familier. Bruger ord før fysisk magt. Og får smilet frem hos børn, der har oplevet ting, de burde være forskånet for.

Jeg vil gerne takke politiet.

I handler med ordentlighed og respekt, når I tager imod flygtninge og migranter ved Danmarks grænser. Og jeg er taknemmelig for den professionelle indsats, I ydede under og efter terrorangrebet i København.

Alle ved, at politiet er presset. Et bredt flertal i Folketinget har sikret en ekstra bevilling i år. Og vi har afsat midler til at fjerne den store pukkel af overarbejde.

I efteråret skal vi indgå en politisk aftale om politiets økonomi i de kommende år. Regeringen ønsker et stærkt og synligt politi i hele landet. De skal have de redskaber og ressourcer, de har brug for.

Vi vil også sikre, at politiet kan samarbejde effektivt med kolleger i andre lande.

Det er derfor, at danskerne den 3. december skal stemme om at omdanne retsforbeholdet til en tilvalgsordning.

Med en tilvalgsordning kan Danmark selv bestemme, hvilke dele af EU's retssamarbejde vi ønsker at deltage i.

Det betyder mere – ikke mindre – selvbestemmelse for Danmark.

Med en tilvalgsordning skaber vi sikkerhed for, at Danmark kan forblive et fuldt og helt medlem af det europæiske politisamarbejde Europol.

Det er afgørende for at fange og straffe menneskehandlere, narkohandlere, tyvebander og andre kriminelle, der opererer over grænserne.

Politisamarbejdet beviser sit værd i den helt aktuelle situation med mange flygtninge og migranter.

Europol sikrer efterretninger om presset på Danmarks og Europas grænser. De gør en indsats for at bekæmpe menneskesmuglere. De er et vigtigt led i bestræbelserne for at få styr på tilstrømningen.

Et ja den 3. december er et ja til, at Danmark kan forblive i det europæiske politisamarbejde.

Et ja den 3. december er ikke en glidebane for dansk deltagelse i EU's samarbejde om asyl og indvandring.

Det fremgår krystalklart af den brede Europol-aftale, at dansk udlændingepolitik fortsat skal fastlægges i Danmark. Det gælder også efter et ja til tilvalgsordningen.

Derfor vil jeg opfordre alle partier til, at vi i efterårets debat diskuterer det, som afstemningen den 3. december handler om. Og ikke det, den ikke handler om.

Den handler ikke om fælles udlændinge- eller asylpolitik. Her står Danmark udenfor. Det skal vi fortsat gøre. Vi bestemmer selv vores udlændingepolitik.

Det burde være enkelt nok. Ja-partierne bag Europol-aftalen har givet hinanden gensidig vetoret på den del.

Alligevel virker det som om, nogen forsøger at tegne et fejlagtigt billede af, at vi er på vej ned ad en glidebane. Det er vi ikke.

For at mane enhver tvivl i jorden, vil jeg i dag understrege: Hvis et flertal i Folketinget på noget tidspunkt måtte ønske, at Danmark skal deltage i den fælles europæiske asylpolitik. Så er min holdning helt klar: Vi hæver ikke vores veto uden at spørge danskerne ved en ny folkeafstemning. Det vil jeg gerne garantere her i dag.

* * *

I rigsfællesskabet har vi en solid tradition for at diskutere problemer åbent og finde løsninger sammen. Jeg glæder mig til samarbejdet med det nye landsstyre på Færøerne og med landsstyret i Grønland.

Færøerne og Grønland ønsker at arbejde med egne forfatninger. Det har regeringen forståelse for. Vi drøfter gerne spørgsmål med landsstyrene, som opstår i forbindelse med forfatningsarbejdet for at sikre, at nye forfatninger kan rummes inden for rigsfællesskabet.

Der er forskel på Færøernes og Grønlands økonomiske situation. Men begge lande står over for store økonomiske udfordringer på lidt længere sigt. Danmark træder gerne til med rådgivning og administrativ bistand, hvis Færøerne eller Grønland ønsker det.

Vi skal nedbryde de hindringer, der er for borgernes og virksomhedernes mobilitet mellem Danmark, Færøerne og Grønland. Så styrker vi rigsfællesskabet. Det er en vigtig sag, som vi arbejder sammen om.

Sagen om servicekontrakten på Thulebasen betyder meget for både Grønland og Danmark. Og regeringen prioriterer den højt. Vi arbejder på, at Thulebasen i størst muligt omfang skal komme Grønland til gode. Og vi arbejder tæt sammen med landstyret om sagen.

Jeg ønsker også et tæt samarbejde i rigsfællesskabet og i Norden om udviklingen i Arktis – og om vores fælles arbejde i blandt andet Arktisk Råd. Der er stor international fokus på de nye muligheder og udfordringer i Arktis.

* * *

Danmark er mulighedernes land. Det skal det også være for de næste generationer.

Og hovedvejen til gode muligheder går gennem gode uddannelser til alle unge.

Vi har sammen med et bredt flertal vedtaget en god folkeskolereform. En reform, hvor alle børn skal blive så dygtige, som de overhovedet kan.

Vi har sammen skabt en reform af erhvervsuddannelserne. En reform, som skal genskabe prestigen ved at blive faglært. Dem har vi brug for.

Og det er regeringens ambition, at vi til næste år styrker gymnasierne med en reform, der hæver det faglige niveau. Og målretter gymnasierne til det, som er deres formål: En solid forberedelse til videre uddannelse.

Men det er ikke nok, at vi ser på ungdomsuddannelserne én for én.

Vi skal også se på dem under ét.

I dag er der alt for mange unge, som falder fra eller vælger forkert. Nogle bliver slået tilbage til start. Andre fortsætter med en uddannelse, som de måske hverken kan eller vil bruge.

Vi skal tage fat på omveje og blindgyder i uddannelserne.

Jeg synes også, det er på tide, at vi får et stærkere fokus på de unge, der falder helt igennem. Dem, der aldrig får en ungdomsuddannelse.

Det er fantastisk at se lyset i øjnene på en dreng, der har haft nederlag på nederlag. For så pludselig at opdage, at også han kan stå på tæer og række op og gribe en succes.

Det er trist, at mange unge ikke får den mulighed.

I dag er der ikke god nok undervisning til dem, der har brug for et fagligt løft og en bedre forberedelse.

Det kan fx være en dreng, der har taget 10. klasse på en efterskole. Og derefter går på produktionsskole for at lave noget praktisk og blive klogere på, hvad han vil.

Men langt fra alle forløb er gode nok. Der er eksempler på forberedende undervisning, som knap nok rykker de unge. Det er for dårligt.

Derfor vil regeringen nedsætte en ekspertgruppe, der skal samle erfaringer, og se på, hvordan vi kan forbedre vejen fra folkeskole til den rigtige ungdomsuddannelse. Både for de fagligt svage. Og for alle de andre, der går en omvej til den uddannelse, der passer til dem.

* * *

Vi skal have råd til at investere i sundhed. Vi skal investere i uddannelse. Det kan kun lade sig gøre, hvis vores land hænger sammen økonomisk.

Derfor er det et problem, når mange lever af kontanthjælp eller dagpenge.

Det bekymrer mig, at mange ikke har et job. Jeg tror på, at man får et bedre liv ved at have noget at stå op til om morgenen. Vores land skal også hænge sammen menneskeligt.

Jeg har sat den retning: Flere skal forsørge sig selv. Færre skal forsøges af det offentlige.

Jeg synes, det er rimeligt, at man får noget ekstra for at yde en indsats.

Tag et par på kontanthjælp. De er over 30 år. De har tre børn. Hvis den ene får et arbejde til godt 220.000 kroner om året, så giver det kun cirka 1.400 kroner ekstra til familien hver måned.

Måske er der dem, der overvejer, om det er det værd?

Den bekymring kan jeg få.

Regeringen vil indføre et kontanthjælpsloft. Vi vil sætte en klar grænse for, hvor meget en kontanthjælpsmodtager kan modtage i offentlige ydelser.

Vi sikrer, at kontanthjælpsmodtagere vil have en væsentlig indkomstfremgang ved at tage et fuldtidsjob.

Vi vil også udbrede den nye integrationsydelse til alle, der kun har opholdt sig i Danmark i en kortere årrække.

Det er første fase i regeringens jobreform.

Når vi sparer på pengene til dem, der ikke arbejder. Så frigør vi penge til at sætte skatten ned. Især for dem, der tjener mindst. Det er rimeligt.

Det skal kunne betale sig at arbejde. Også for mennesker med små indkomster.

Derudover har regeringen en ambition om at sænke skatten på den sidst tjente krone.

Det bliver retningen i anden fase af vores jobreform.

Men inden vi når dertil, skal vi drøfte dagpenge.

Uden dagpengereformen og de andre reformer, vi gennemførte eller tog initiativ til, sidst vi var i regering, ville de offentlige kasser mangle 47 milliarder kroner om året.

Jeg mener, at dagpengereformen fra 2010 er grundlæggende rigtig.

Men det betyder ikke, at systemet er perfekt.

Dagpengekommissionen præsenterer sine anbefalinger den 19. oktober. Med det afsæt vil vi indlede forhandlinger med Folketingets partier.

Jeg ønsker en aftale, som respekterer den ramme, den tidligere regering har sat. Det er min ambition, at vi kan samles om en løsning med bred opbakning. Så der kan komme ro om reglerne.

Og med den del på plads vil vi i det nye år indkalde arbejdsmarkedets parter til trepartsdokumenter.

Hvordan kan der skabes flere private job? Hvordan kan vores unge få en praktikplads? Og hvordan får virksomhederne de medarbejdere, de har brug for? Det er noget af det, vi skal drøfte.

I Danmark har vi haft en tradition for, at lønmodtagerne, arbejdsgiverne og politikerne sammen laver trepartsaftaler om væsentlige samfundsspørgsmål.

Det er en god tradition. Den vil vi genskabe.

* * *

Vores evne til at tage ansvar sammen. Vores tillid til hinanden. Vores harmoniske samfund.

Det er det Danmark, vi er stolte af. Og som vi skal værne om.

Jeg ønsker et Danmark, der hænger sammen geografisk. Hvor den enkelte har friheden til at bo og arbejde i hele landet.

Jeg vil et samfund med et stærkt sundhedsvæsen for alle. Uanset hvor du bor, og hvor mange penge du har.

Jeg går ind for et land, som er åbent for dem, der kan og vil. Hvor hovedvejen til Danmark er uddannelse og arbejde – ikke asyl og familiesammenføring. Og hvor vi er realistiske om, hvor mange udlændinge vi magter at integrere.

Jeg stræber efter et Danmark, hvor vi belønner dem, der går på arbejde og yder deres del. Og hvor virksomhederne har frihed til at skabe fremgang og job.

I dag – den 6. oktober – har vi været regering i 100 dage.

Jeg glæder mig over, at vi både før sommerferien og så sent som i går har indgået gode aftaler med alle Folketingets partier, på nær et enkelt. Vi har taget de første skridt.

I dag har jeg annonceret de næste skridt, som vi vil tage i det nye folketingsår.

Men først og fremmest har vi sat en retning for Danmark mange år frem. En retning for et friere, rigere og rimeligere samfund.

Jeg glæder mig til samarbejdet med jer her i Folketinget. Og med mange andre engagerede danskere. Arbejdsmarkedets parter. De frivillige. Alle, der vil tage ansvar.

Lad os indlede det nye folketingsår med at udbringe et leve for vores land.

DANMARK LEVE.

Hurra! Hurra! Hurra!